

منهای فوتبال

نقره سابر به همه چسبید

تیم ملی شمشیربازی ایران در حالی پا به بازی‌های آسیایی گذاشت که در چند میدان قبل از آن چندان موفق نبود. این میدان اما میزبان درخشش شاگردان فخری بود. علی پاکدامن در اوج شایستگی در حالی که تنها یک امتیاز تا رسیدن به مرحله نیمه‌نهایی مسابقات انفرادی فاصله داشت تا مدال تاریخی‌اش را به رنگ نقره باطلادر بیابورد، برابر شمشیرباز کره‌ای با نتیجه ۱۵ بر ۱۴ متوقف شد تا روی سکوی سوم مسابقات بایستد. او در مسابقات تیمی اما تا می‌توانست درخشید. اوج درخشش او در بازی مقابل چین بود. چینی که دارد شمایل یک مدعی را می‌گیرد و چند وقت پیش در قهرمانی جهان در مسابقات تیمی ایران را بسرده بود. در جاکار تا اما نوبت انتقام بود. علی پاکدامن، محمد رهبری و مجتبی عابدینی جنگیدند و خود را به نیمه‌نهایی و رقابت با کره جنوبی همیشه قهرمان رساندند. هر چند عابدینی در این رقابت عملکرد خوبی نداشت و رهبری و پاکدامن جور او را کشیدند، اما در نهایت عاقبت این مسابقه شیرین شد. فخری در حالی که در امتیازات آخر از چین عقب بودیم، پاکدامن را به پیست فرستاد تا هم اختلاف امتیاز را جبران کند و هم ایران را یک‌تنه به نیمه‌نهایی برساند. نیمه‌نهایی اما همانطور که پیش‌بینی می‌شد سخت تمام شد. کره مدعی هم مثل ایران برای قهرمانی به میدان آمده بود. سابرست‌های ایران مقابل کره خوب بازی کردند اما در نهایت روی سکوی نایب‌قهرمانی ایستادند. پایان مسابقات شمشیربازی اما یک اتفاق دیگر هم داشت و آن چیزی نبود جز خداحافظی مجتبی عابدینی از دنیای ورزش قهرمانی. او در حالی این تصمیم خود را اعلام کرد که پیمان فخری از آن بی‌اطلاع بود و همان ابتدا تصور می‌شد که این تصمیم خیلی زود عوض شود. اما عابدینی همان جابن موضوع را در صحبت با خبرنگان توسعه ایرانی تایید کرد تا جای هیچ حرفی باقی نماند.

■ ■ ■

مهسا جاور، دومین وداع کننده

پس از مجتبی عابدینی، یک ورزشکار دیگر هم از دنیای قهرمانی خداحافظی کرد. مهسا جاور، بانوی روئینگ‌سوار ایران که از شانس‌های مدال طلای کاروان بود، در روئینگ چهار نفره به مدال نقره بسنده کرد. او و همسرش محسن محمدسیفی که در همین بازی‌ها موفق به کسب مدال طلا شد، زوج کاروان ایران را تشکیل می‌دهند. آنها می‌خواستند یک زوج طلایی در این مسابقات باشند که با نقره جاور این خواسته محقق نشد. جاور پس از کسب مدال‌اش اعلام کرد که بازی‌های آسیایی آخرین حضور او در دنیای قهرمانی است و می‌خواهد از این‌ به بعد به زندگی شخصی‌اش برسد. این در حالی است که جاور تنها ۲۴ سال دارد و برای خداحافظی زمان خیلی زودی را انتخاب کرده‌است.

■ ■ ■

برای قهرمانی کبدی فحش لازم نبود

معمولا برای تعامل و ارتباط گرفتن با افراد، راه‌های زیادی وجود دارد. اما این راه‌ها گویا برای اورسجی، رئیس فدراسیون کبدی ایران در فحاشی خلاصه می‌شود. در بازی تیم ملی کبدی بانوان برابر چین تاپیه‌شایلاچین سرمربی هندی ایران ترکیب دوم را راهی میدان می‌کند. این‌ موضوع وقتی ایران عقب افتاد باعث نارضایتی اورسجی شد و همین کافی بود تا او زبان فحش را بر سرای اعتراض به مربی پایه‌سن گذاشته کبدی انتخاب کند. او در ادامه دختران کبدی را هم از الفاظ نامناسبش بی‌نصیب نگذاشت. اورسجی با فحش خطاب به تیم بانوان نسبت به نحوه بازی‌شان اعتراض کرد. دختران کبدی با این حال خود را به فینال رساندند و با غلبه بر هند مدعی بر طبل پیروزی کوبیدند. این قهرمانی ساعاتی بعد با قهرمانی تیم مردان تکمیل شد تا رشته کبدی بر خلاف رئیس فدراسیونش یکی از موفق‌ترین‌های ایران در بازی‌های آسیایی جاکار تا باشد. شاید اگر اورسجی کمی صبور بود، حالا بدون حاشیه جشن قهرمانی می‌گرفت. البته این تنها حاشیه اورسجی نیست. رئیس کبدی در حالی به عنوان سرپرست عازم جاکار تا شده که در دهکده ورزشکاران حضور ندارد. او چند شب پیش با تعدادی همراه قصد ورود به دهکده را داشت که سرانجام این کار حضور پلیس و بازداشت چندساعته او بود که البته با سکوت مسئولان همراه شد.

سایه‌روشن‌های تیمی که خیلی زود از بازی‌های آسیایی کنار رفت

کورسوی امید!

شکست تیم ملی امید در مقابل کره جنوبی، چندان غیرمنتظره نبود. کره به کمک ستاره‌هایش، در زمین کاملاً برتر نشان داد و با تجربه‌ای که در ساق‌های بازیکنان ملی‌پوش‌اش وجود داشت، به جمع ۸ تیم‌برتر رقابت‌ها رسید. بازی‌های آسیایی در رشته فوتبال برای ایران، خیلی زود به پایان رسید اما این نتیجه بسیار بهتر از فاجعه ۴ سال قبل و سوم شدن تیم نللو وینگادا در بین ۳ تیم در مرحله گروهی است. تیم‌زلاتکو کرانچار با نگاهی به آینده بسته‌شد و شاید این شکست در آینده به شکسته‌شدن یک طلسم بزرگ در فوتبال ایران کمک کند.

آر بار هنورد

نیمه‌خالی

تیم ملی امید بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ جاکار تا را در مرحله یک‌هشتم نهایی ترک کرد. آخرین مدال طلای فوتبال ایران در بازی‌های آسیایی، ۱۶ سال قبل به‌دست آمده و بعداز بوسان، تیم ملی امید هرگز موفق نشده روی سکوی اول این رقابت‌ها قرار بگیرد. این اتفاق در حالی رخ داده که در بیشتر دوره‌ها، ترکیب پرستاره‌ای به این رقابت‌ها اعزام شده و حتی بازیکنان بزرگسال نیز در اختیار تیم ملی امید قرار گرفته‌اند. هدف اصلی تیم امید در این دوره از رقابت‌ها نه قهرمانی بلکه کسب تجربه در راه صعود به المپیک ۲۰۲۰ توکیو بود. با این وجود شاید زلاتکو کرانچار و شاگردان او به همه اهداف مدنظرشان دست پیدا

گزارش ویژه

وقتی همه مقصرند جز سرپرست!

حذف نعمتی با لطف مسئولان

نگار رشیدی، روزنامه‌نگار

زهر نعمتی از دور مسابقات بازی‌های آسیایی در بخش ریکرو انفرادی بانوان حذف شد. این حذف اما در جریان مسابقه رخ نداد. نعمتی زمانی خود را بیرون از گود رقابت دید که با سهل‌انگاری سرپرستان تیم برای صرف ناهار و استراحت رفته و میدان را برای رقیب اندونزیایی‌اش خالی کرده بود. در پنجمین روز از بازی‌های آسیایی زهر نعمتی به‌عنوان تنها نماینده ریکرو بانسوان کارش را آغاز کرد. او ابتدا حریف پاکستانی‌اش را ۶ بر یک از پیش رو برداشت و خیلی راحت به مرحله یک‌شانزدهم گام نهاد. این مرحله نیز با پیروزی نزدیک نعمتی برابر کماندار قزاقستان سپری شد تا او یک گام رو به جلو برود. جایی که باید با نماینده میزبان مصاف می‌داد. نعمتی پس از برد حریف قزاقش غرق در شادی بود اما خبر نداشت که این شادی در آخر به اشک‌های او ختم می‌شود. سرپرستان تیم پس از پایان رقابت نعمتی برابر کماندار قزاق که حدود ساعت ۱۲:۳۰ به وقت محلی بود، به نعمتی گفتند که تا ساعت ۱۴:۳۰ هیچ برنامه‌ای نداری و بهتر است بروی و ناهار بخوری. نعمتی هم غافل از بی‌برنامه بودن سرپرستان در حالی که رقیبش پای خط مشغول تیر انداختن بود، برای صرف ناهار راهی شد. در همین لحظات میلاد وزیری، ملی‌پوش ریکرو ایران سراسیمه سراغ نعمتی آمد و خبر از حضور رقیبش در خط مسابقات داد. نعمتی هم تا خودش را به خط برساند زمان را از دست داده بود تا غیبتش به منزله انصراف قلمداد و از دور رقابت‌ها حذف شود.

ایران با دریافت تنها یک گل دیگر از میانمار، در گروه آخری می‌شد و شانس صعود به یک‌هشتم نهایی را از دست می‌داد. وقت کشی مهدی قاندي بعد از دو بر صفر شدن نتیجه به سود حریف، همین موضوع را نشان می‌داد. جالب اینکه نه ایران و نه عربستان، در نهایت به خواسته مدنظرشان نرسیدند. عربستان که قصد داشت در گروه دوم شود، در جایگاه سوم قرار گرفت تا با قرعه سخت ژابن برخورد کند. ایران نیز دوم نشد و صدرنشینی باقی ماند تا در یک‌هشتم نهایی در برابر کره جنوبی بایستد. بیشترین سود از این شکست‌های نمایشی، نصیب کره شمالی شد که در مرحله بعدی با بهترین قرعه ممکن برخورد کرد. جالب اینکه کادرفنی تیم ملی، ابتدا موضوع شکست تعمدی را رد کرد اما سرانجام پذیرفت که این باخت در شرایط غیرعادی رقم خورده است. شکست مصلحتی در جام جهانی برای تیم ملی انگلیس نتیجه‌بخش و مفید بود اما برای تیم ملی امید، تبدیل به یک تجربه تلخ و ناامیدکننده شد. اگر این تیم فقط برای کسب تجربه به جاکار تا سفر کرده بود، چرا از این حيله استفاده کرد؟ و چرا زلاتکو کرانچار بعد از مطلع شدن از گل‌های کره شمالی به عربستانی‌ها، استراتژی‌اش را تغییر نداد و از نقشه‌اش دست نکشید؟ بدون تردید اگر ایران با همه قدرت در مقابل میانمار قرار گرفته بود و با شکست دادن این تیم به کره جنوبی برخورد می‌کرد، هضم حذف شدن از بازی‌های آسیایی برای تعقیب کنندگان فوتبال در ایران ساده‌تر می‌شد.

نیمه‌بر

برای اولین بار در اعزام یک تیم فوتبال به بازی‌های آسیایی، فاکتور «آینده» مدنظر قرار داده شد و این اتفاق دلگرم‌کننده‌ای بود. فوتبال ایران همواره با تمام قوت‌ها این رقابت‌ها می‌رفت و در راه صعود به المپیک، ناکام می‌ماند اما این بار اوضاع با همیشه متفاوت بود. تیم ملی امید نه تنها از بازیکن بزرگسال بهره نبرد، بلکه همه نفراتش نیز زیر ۲۱ سال بودند. به جز دروازه‌بان اول، همه بازیکنان دیگر این تیم می‌توانند به لحاظ قانونی در المپیک توکیو

آخرین مدال طلای فوتبال

ایران در بازی‌های آسیایی، ۱۶ سال قبل به دست آمده و بعداز بوسان، تیم ملی امید هرگز موفق نشده روی سکوی اول این رقابت‌ها قرار بگیرد

شروع کردند. عربستان در همان دقایق ابتدایی به خواست‌اش رسید و ۲ گل از کره شمالی دریافت کرد. در تیم ملی امید ایران نیز توپ‌ها تنها به سمت عقب پاس داده می‌شد و کوچک‌ترین تلاشی در صورت صدرنشینی باید با این تیم پرمهره روبه‌رو شوند. به همین خاطر هر دو تیم که از دو بازی اول مرحله گروهی ۴ امتیاز به‌دست آورده بودند، دیدارهای سوم‌شان را برای فرار از صدرنشینی

فوتبال ایران همواره با تمام قوا به این رقابت‌های رفت و در راه صعود به المپیک، ناکام می‌ماند اما این بار بود. تیم ملی امید نه تنها از بازیکن بزرگسال بهره نبرد، بلکه همه نفراتش نیز زیر ۲۱ سال بودند

توپ بزنند و این نکته به اندازه کافی امیدوارکننده هست. آن چه در مسابقه با کره اتفاق افتاد، همه پتانسیل ایران در سطح امید نبود. فوتبال ایران همین حالا چندلژیونر زیر ۲۳ سال در باشگاه‌های اروپایی دارد که می‌توانستند این تیم را در جاکار تا همراهی کنند اما هدف ایران در این رقابت‌ها نه مدال طلا، بلکه رسیدن به هماهنگی لازم برای دورخیز المپیک بود. این تیم در جاکار تا ناکام شد اما شاید همین نسل بتواند به طلسم همیشگی المپیک در فوتبال ایران پایان بدهد.

سکوت کرانچار

سرمربی کروات تیم ملی امید، بعداز حذف تیم از بازی‌های آسیایی بالاخره در مورد شرایط تیمش وارد واهای تدارکاتی نه‌چندان ایده‌آل صحبت کرد. او در همه هفته‌های گذشته، کاملاً سکوت کرده بود و حرف چندانی برای مطرح کردن در رسانه‌ها نداشت. حتی در جریان بازی‌های تیم ملی، جنب‌وجوش استیلی و شاهرودی بیشتر از مرد کروات بود. برای ادامه دادن این پروژه، کرانچی باید از سکوت همیشگی دست بردارد. او باید به سبک کارلوس کی‌روش، برای گرفتن امکانات مبارزه کند و اجازه ندهد تیمش با تدارکات ضعیف به قدماتی المپیک برود. این تیم به هیچ‌قیمتی نباید به حال خودش رها شود و تنها کسی که می‌تواند از صدمه دیدن تیم امید جلوگیری کند، خود کرانچار است. چنداردوی ایده‌آل و چند مسابقه دوستانه سطح بالا، کمک بزرگی به امیدها خواهند کرد تا خودشان را برای المپیک شدن محک‌بزنند.

بودجه بیت‌المال صرف حضورشان شده است. طفره رفتن از پاسخگویی و انداختن تقصیرها گردن ورزشکار به جز بدتر کردن شرایط عایدی دیگری ندارد اما انگار شعبانی‌بهار هیچ راه دیگری را برای تیرنه خودش پیدا نکرد. او وقتی به سمت نعمتی می‌رفت تا او را از مجموعه خارج کند، برابر اصرار خبرنگاران به صحبت، گفت: «اول بگویند نعمتی چه گفته است؟ هر آنچه او گفته حرف من است!»

در ادامه این ممانعت‌ها نوبت نصرا... سجادی سرپرست کاروان ایران بود که در مواجهه با حواشی تیرو کمان روزه سکوت بگیرد و هیچ توضیحی ندهد. محمد رضا داورزنی هم در خصوص این شرایط عنوان کرد: «با اینکه نعمتی و مربی‌اش تقصیر را گردن گرفتند، ما بعد از پایان رقابت‌ها موضوع را بررسی و با مقصر اصلی برخورد لازم را خواهیم داشت.» البته باید به این نکته اشاره کرد که در حال حاضر مقصر ماجرا اظهار من‌الشمس است.

تمام اتفاقات بود. او حتی زمان صرف ناهار هم همراه نعمتی بود تا شاهد اولین اظهارات ضدونقیض از سوی تیم همراه تیرو کمان باشیم. پس از آن نوبت زهر نعمتی شد. کسی که برای دقایق طولانی در اتاقی دور از خبرنگاران نگه داشته‌شد و این سرپرست تیم بود که مدام با او صحبت می‌کرد. شعبانی‌بهار همچنان زیر بار پاسخگویی نرفت. او گفت تمام حرف‌ها را نعمتی می‌زند و خودش می‌داند. نعمتی که آمد، هنوز رداشک‌ها روی صورتش بود. او در کمال ناباوری تمام تقصیر را به گردن گرفت. تقصیرهایی که کوچک‌ترین ربطی به او نداشت. اما تمام صحبت‌های نعمتی برای اینکه قبول کنیم حذف شدنش از رقابت‌ها تقصیر خودش بوده و شعبانی‌بهار و دیباغ مقصر نیستند کافی نبود.

شاید کادر سرپرستی تیرو کمان ندانند که دقیقاً زمان همراهی تیم چه مسئولیتی دارند و شرح وظایف‌شان چیست، اما بقیه می‌دانند که آنها چرا آنجا هستند. چرا